

dersom man skulde gjøre Noget ved dette, maatte man gaae en Smule forstandigt og rationelt tilværks og hvee hele den Lovgivning, som man anseer fuldstændig uirrig og skadelig i enhver Henseende. Naar disse forffjellige Hensyn tages i Betragtning, kunde Udvalget ikke komme til andet Resultat end foreløbig at lade dette Spørgsmaal ligge, uagtet man fuldkommen maatte erkjende, at det er en haard, trykkende, uforstandig og skadelig Afgift, der her optræves. Med Hensyn til det, der ganske vist har Mere at sige i dette Dreblik end disse almindelige Betragtninger, hvor stor Betydning de end have for Fremtiden overfor de positive Spørgsmaal, der her foreligge, har jeg kun to Bemærkninger at gjøre. Jeg anerkjender fuldkommen de Betragtninger, der gjøres gjældende af den ærede Minister om Nødvendigheden af at komme til en ny Toldbodbygning; men naar Udvalget for det kommende Finantsaar ikke har troet at burde tilraade denne Bevilling, saa er det, som jeg allerede har tilladt mig at gjøre gjældende, udtrykkelig, kun fordi vi troe, at der her var foreslaaet Noget, som var mere kostbart end nødvendigt, saa at det vilde være hensigtsmæssigt, om Sagen blev gjort til Gjenstand for nærmere Overveelse, og om der maatte fremkomme nye Overslag. Med Hensyn til de andre to Smaaposter, der væsentlig kun gjælde Posteringer, som ikke have været klare, da tilstaaer jeg, at jeg ikke har faaet fuldstændig Klarhed ved det, der er anført af den ærede Minister. Skulde det være nødvendigt, kan der jo foretages en Ændring ved 3die Behandling, selv om man nu vedtager vort Forslag, og dernæst troer jeg ikke, at man paa nogenomhelst Maade kan gjøre Skade ved endog saa endelig at vedtage det, der her foreslaaes af os, da det væsentlig kun er calculatorisk, saaledes at den høitærede Minister let kan tilfredsstille virkelig nødvendige Krav, selv om vort Forslag vedtages.

Berg: Den ærede Ordfører erkjendte, at det var uretfærdigt og ubilligt, saaledes som man igjennem Tolden paa Nødvendighedsartikler, saasom Sukker, Kaffe, osv., beskattede de uformuende Glasfer i Samfundet. Dette

er en saa væsentlig Indrømmelse til os fra hans Standpunkt, at jeg ikke kan undlade at tage den til Indtægt. Naar han imidlertid meente, at denne uretfærdige og ubillige Fremgangsmaade mod disse Uformuende i Samfundet vedblivende skulde bestaae, fordi man kunde begunstige dem paa anden Maade, saa veed jeg ikke — det blev ikke oplyst af den ærede Ordfører — paa hvilken Maade han meente, at de skulde begunstiges. (Stemmer: (Sgjennem Indkomstskatten!)) Jeg har endnu ikke lagt Mærke til, at disse Glasfer ere blevene begunstigede, undtagen forsaavidt, at man har bygget Fattighusene lidt større; det er en Begunstigelse i Retning af at faae fri Bolk i et Fattighus; man har sørget for, det skal jeg indrømme, men ellers har jeg ikke kunnet see Noget til nogen Begunstigelse. Nu siger man, at man skal begunstige dem ved Indkomstskatten. Ja, jeg skal indrømme, at vi engang imellem have haft en Indkomstskat til et Beløb, der svarer omtrent til $\frac{1}{20}$ af de Indtægter, vi have opført paa vort Budget, og til $\frac{1}{10}$ af Tolden, og vi have fritaget visse Folk, ikke blot uformuende, men ugifte Folk, som meget godt kunde svare Skat, for at svare 2 à 3 Mk., det er sandt; men den Begunstigelse, at blive fri for at være med til at betale $\frac{1}{10}$, naar de forholdsvis betale en altfor stor Deel af de $\frac{9}{10}$, jeg siger: denne Begunstigelses Charakter kan jeg ikke rigtig forklare mig. Jeg hører til de Medlemmer, der kunne ønske, at den eksisterende Krigsskat paa Told fra 1864 forlængst var bleven hævet, og at vi kunde faae Beløbet ind — jeg tilstaaer, at vi ikke kunne undvære det — ved en Indkomstskat, anlagt efter fornuftige Regler, saaledes at virkelig den, der har Skatteorne, kommer til at betale Skat, og jeg haaber, at vor Toldrevision skal komme til at gaae i den Retning, at der ikke blot bliver en Forbedring i den Henseende, som den ærede Ordfører omtalte, og som vil have stor Betydning for al Næringsdrift og Fabrikvirksomhed her i Landet og falde hele Samfundet tilgode, men ogsaa i den Retning, jeg hentydede til; thi saa ville vi virkelig vise, at vi ville, jeg vil ikke sige begunstige de mindre heldig Stillede, men yde dem nogen Retfærdighed overfor de mere Be-